

Symbolism of Safavid Locks from the Perspective of Form and Role

Zarei, A.¹; Zahorian, M.²; Hasaniabiz, A.³

Type of Article: **Research**

Pp: 303-328

Received: 2021/09/03; Accepted: 2021/12/25

<https://dx.doi.org/10.66224/PJAS.6.22.303>

Abstract

The art industry of locksmithing, like other metal arts in Iran. Is a kind of reflection of the customs. Beliefs and traditions of the people of this land. This art is in a delicate fusion of aesthetics with steel and iron, and finally leads to a thoughtful accompaniment of art and craft. Therefore, it can be understood that we are facing a valuable category that has various visual, formal and aesthetic capacities. The purpose of this research, while categorizing locks and features of form and role, recognizing different capabilities and functions, is to decipher the patterns and traditions and beliefs around them. The main research questions and raised about, this is where the designs of Safavid locks were adopted? What are the formal and conceptual characteristics of the designs used in the locks of the Safavid periods? And to what extent is it related to the doctrinal aspects of the Safavid period? This research is of a fundamental type and is descriptive and analytical in nature. The method of collecting information will be field and library based on description analysis and history. In this study, an attempt has been made to show that in Safavid era, locking, in addition to the protective aspect (practical), had a ritual aspect and had a direct and close relationship with The Islamic tradition. The mental concepts of the craftsman artist also played a role in a making the locks. Which often contain symbolic information, besides being made based on culture and custo.

Keywords: Looking, A Simbel and Semiotics, Safavid Period.

Motaleat-e-Bastanshenasi-e-Parseh (MBP)

Parseh Journal of Archaeological Studies
Journal of Archeology Department of Archeology Research Institute, Cultural Heritage and Tourism Research Institute (RICT), Tehran, Iran

Publisher: Cultural Heritage and Tourism Research Institute (RICT).
Copyright©2022, The Authors. This open-access article is published under the terms of the **Creative Commons**.

1. Associate Professor, Department of Archaeology, Faculty of Arts, Birjand University, Birjand, Iran (Corresponding Author).

Email: azareie@birjand.ac.ir

2. Assistant Professor, Department of Archaeology, Faculty of Arts, Birjand University, Birjand, Iran

3. M. A. in Art Research, Azad University, Birjand branch, Birjand, Iran.

Citations: Zarei, A.; Zohuriyan, M. & Hasani Abiz, A., (2023). "Symbolism of Safavid Locks from the Perspective of Form and Role". *Parseh J Archaeol Stud*, 6 (22): 303-328 (<https://dx.doi.org/10.66224/PJAS.6.22.303>).

Homepage of this Article: http://journal.richt.ir/mbp/browse.php?a_id=629&sid=1&slc_lang=en

Introduction

The art of lockmaking, like other metal arts of Iran, is a kind of reflection of the customs, beliefs and traditions of the people of this land. This art is in a delicate blend of aesthetics with steel and iron and finally leads to a thoughtful companionship of art and industry. The first human locks were made of wood. The key that was discovered from the excavations of the “KhorsAbad” palace in Nineveh is the oldest part of the lockmaking profession obtained so far. This key is nearly four thousand years old and belongs to a wooden colony. According to the available evidence, Iranians have been familiar with locksmithing for a long time and are among the nations that have played a major role in the development and completion of this discipline, but there is little mention of it in Western sources. The lockmaking industry also continued to evolve during the Islamic era in Iran, and valuable examples were created both technically and aesthetically. The Safavid era is also considered a turning point in the history of Iran. At this time, the traditional artists of the Safavid community, especially the metalworking artists, also displayed the signs and symbols of the Shia religion and the national, mythological and Iranian identity in their works and created symbols with their national and religious identity. In the approach to the Iranian lock as an art, what is sometimes left out of consideration is the connection of the content of this art with the upper and mythical world and the use of symbolic elements in this field. Examining the relationship between the form of locks, mythology and semiotics and the use of symbols, in addition to defining the richness of the place of symbols and signs in different ages, also adds to the spiritual richness and external beauty of Iranian locks.

Research Method

The collection method in this research will be field and library based on description, analysis and history. In the library method, by using the written resources of the library, documents, the use of articles, the use of internet resources, dissertations, photography, after careful examination in terms of form, concept (symbol), content, classification and then examined and we will study and research about them in the field method by referring to museums and taking photographs.

Discussion

In this research, the issue of lockmaking industry in the Safavid era was first discussed and it was shown that lockmaking in this period is a continuation of the previous tradition. During this period, locks were made both fixed and movable. In this period, the locks were made of metal, gold, silver and brass. IN the continuation of the research, the design of motifs in the third Islamic period and from the 10th to the 12th half of the Ah period was discussed. In the following all patterns of locks were examined and divided into three categories: 1- inscription patterns, 2- slimy patterns, 3- geometric patterns. In order to analyze the reason for this design on the locks, the symbology of the text of the inscriptions, geometric motifs (circle, rectangle, square, and triangle) and types of plant motifs were discussed. Which showed that in addition to the aesthetics of motifs, the content of motifs is also very important.

Conclusion

The form of the locks shows a series of certain beliefs and beliefs, for example magic lock (rammal locks) are included in the category of fortune-telling locks. Locks also have ritual uses and are used as vows and to fulfill needs, or as a means against unfortunate events. Various designs of locks are designed according to the prevailing culture, social and economic conditions, internal mechanism and locksmith equipment so that the consumer has more connection and motivation to use it. Due to the reasonable price of steel, its high resistance and also its availability, most of the locks that have been used and produced more in the regions of Iran are of this type. On the other hand, the political and social conditions prevailing in a region could affect the form and mechanism used in locks. During the Safavid era, the lock had a protective (practical) aspect and mostly a ritual aspect and had a direct and close relationship with the Islamic tradition. During the Safavid era, different forms of locks were made based on culture and customs, and special artists and craftsmen started the profession and art of lockmaking. In the investigations, it was found that steel locks have less decorations than other brass and bronze locks, and due to the movement and transfer of locks, which is a natural thing, the place of manufacture has not been mentioned, which is considered a problem. Some locks are functional and some are symbolic. In addition to the fact that the locks are made based on culture and customs, the artisan's

mentality and interiority also played a role in making the lock, and often the motifs contain symbolic and symbolic information. It has been observed that sometimes the symbols used are very similar, and most of them do not have any signification with the subject in terms of appearance, and its true meaning cannot be understood from their appearance.

تأملی نو بر قفل‌های دوره صفویه از منظر فرم، نقش و عملکرد

علی زارعی^I؛ مریم ظهوریان^{II}؛ علیرضا حسنی‌آبیز^{III}

نوع مقاله: پژوهشی
صص: ۳۲۸ - ۳۰۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۱۲؛ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۰۴

شناسه دیجیتال (DOI): <https://dx.doi.org/10.66224/PJAS.6.22.303>

چکیده

هنر و صنعت قفل‌سازی هم‌چون دیگر هنرهای فلزی ایران به نوعی بازتاب آداب، عقاید و سنن مردم این سرزمین است. این هنر، در آمیختگی ظریفی از زیبایی‌شناسی با فولاد و آهن است و در نهایت به هم‌نشینی قابل‌تأمل هنر و صنعت می‌انجامد؛ از این‌رو، می‌توان دریافت که با مقوله‌ای ارزشمند مواجه هستیم که ظرفیت‌های گوناگون بصری، فرمی و زیبایی را در خود نهفته دارد. هدف از انجام این پژوهش، ضمن دسته‌بندی قفل‌ها و ویژگی‌های فرم و نقش، شناخت قابلیت‌ها و کارکردهای متفاوت، به رمزگشایی نقوش و سنت‌ها و باورهای پیرامون آن‌ها می‌پردازد. پرسش اصلی پژوهش و مطرح در مورد این موضوع آن است که، نقش مایه‌های قفل‌های دوره صفویه از کجا اقتباس شده است؟ ویژگی‌های فرمی و مفهومی نقوش به‌کاررفته در قفل‌های دوره صفویه چگونه است؟ و تا چه میزان با جنبه‌های اعتقادی دوره صفویه ارتباط دارد؟ این پژوهش از نوع بنیادی و به‌لحاظ ماهیت به شیوه توصیفی-تحلیلی است. روش گردآوری اطلاعات به‌صورت میدانی و کتابخانه‌ای و با تکیه بر توصیف، تحلیل و تاریخ خواهد بود. در این‌گفتار، سعی بر این بوده است که بیان نماید در دوره صفویه قفل علاوه بر جنبه حفاظتی کاربردی (برخورد از جنبه آئینی بوده و رابطه مستقیم و تنگاتنگ با سنت اسلامی داشته است. بنابراین با تحلیل نقوش و کتیبه‌های به‌جای مانده بر قفل‌ها می‌توان دریافت که نقوش براساس کارکرد قفل، توسط هنرمند ابتدا انتخاب و سپس طراحی شده‌اند. بر این‌اساس می‌توان کارکرد کاربردی، کارکرد مذهبی و کارکرد طلسم‌گونه برای قفل‌های این دوره مطرح نمود.

کلیدواژگان: قفل‌سازی، نماد و نشانه‌شناسی، دوره صفویه.

I. دانشجویار گروه باستان‌شناسی، دانشکده هنر، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران (نویسنده مسئول).

Email: azareie@birjand.ac.ir

II. استادیار گروه باستان‌شناسی، دانشکده هنر، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران.

III. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه آزاد، واحد بیرجند، بیرجند، ایران.

ارجاع به مقاله: زارعی، علی؛ ظهوریان، مریم؛ و حسنی‌آبیز، علیرضا، (۱۴۰۱). «تأملی نو بر قفل‌های دوره صفویه از منظر فرم، نقش و عملکرد». مطالعات باستان‌شناسی پارسه، ۶ (۳۲): ۳۰۳-۳۲۸. (<https://dx.doi.org/10.66224/PJAS.6.22.303>).
صفحه اصلی مقاله در سامانه نشریه: <http://journal.richt.ir/mbp/article-1-629-fa.html>

فصلنامه علمی مطالعات باستان‌شناسی پارسه
نشریه پژوهشکده باستان‌شناسی، پژوهشگاه
میراث فرهنگی و گردشگری، تهران، ایران

ناشر: پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری
حق نشر متعلق به نویسنده(گان) است
و نویسنده تحت مجوز Creative Commons Attribution License به مجله اجازه می‌دهد مقاله چاپ شده را در سامانه به اشتراک بگذارد، منوط بر این‌که حقوق مؤلف اثر حفظ و به انتشار اولیه مقاله در این مجله اشاره شود.

مقدمه

هنر قفل‌سازی هم‌چون دیگر هنرهای فلزی ایران به‌نوعی بازتاب آداب، عقاید و سنن مردم این سرزمین است. این هنر، در آمیختگی ظریفی از زیبایی‌شناسی با فولاد و آهن است و در نهایت به هم‌نشینی قابل تأمل هنر و صنعت می‌انجامد. وجه کاربردی قفل‌سازی بسیار تحت تأثیر خلاقیت هنری سازندگان این ابزار کاربردی قرار گرفته است. یکی از وجوه این خلاقیت‌های هنری، پیوند فرم‌گرایانه فضای خالی با فرم مثبت است.

قفل‌سازی به صورت اشکال حیوانی و انسانی باعث گردید که قفل‌ساز ایرانی تا حدودی بتواند خلأ هنر مجسمه‌سازی را با ساختن این نوع قفل‌ها پر کند. می‌توان این صنعت را هنری دانست که رابط بین سایر هنرها نیز شده بود؛ از این رو می‌توان دریافت که با مقوله‌ای ارزشمند مواجه هستیم که ظرفیت‌های گوناگون بصری، فرمی و زیبایی را در خود نهفته دارد. کاربرد قفل در گذشته محدود به ایمنی‌سازی و امنیت نبوده و شامل موارد گسترده دیگری بوده است، اما با گذشت زمان، بسیاری از عقاید و سنن و اشیاء مرتبط با آن، رنگ کهنگی به خود گرفته و از کانون زندگی مردم به حاشیه برده شده‌اند. این دگرگونی خود باعث نادیده گرفتن دیگر جنبه‌های مرتبط با آن شده که از آن جمله بحث هنری و زیبایی و مفاهیم و معانی نهفته در آن است (موسوی، ۱۳۹۵).

سابقه استفاده از قفل در خزانه‌ها و انبارهای گندم و پرستش‌گاه‌ها در هزاره دوم پیش از میلاد در مصر و بین‌النهرین متداول بوده است (یاوری و همکاران، ۱۳۹۰: ۸۱). نخستین قفل‌های بشری از جنس چوب بوده است. کلیدی که از کاوش‌های قصر «خُرس‌آباد» نینوا کشف شده، قدیمی‌ترین اجزاء به دست آمده حرفه قفل‌سازی تاکنون است. این کلید نزدیک به چهار هزار سال قدمت دارد و متعلق به کلونی چوبی است. مطابق شواهد موجود، ایرانیان از دیرباز با کار قفل‌سازی آشنایی داشته‌اند و از جمله مللی هستند که در تکوین و تکمیل این رشته سهم عمده‌ای ایفا کرده‌اند، اما در منابع غربی کمتر ذکری از آن رفته است (تناولی، ۱۳۸۶: ۲۶). با این حال قدیمی‌ترین قفل مکتشف در ایران، سنگی است. این قفل متعلق به منطقه چغازنبیل بوده و از ۲۰۰۰ پ.م. باقی مانده است (وولف، ۱۳۷۲: ۱۹).

صنعت قفل‌سازی نیز در دوران اسلامی در ایران هم‌چنان به روند تکامل خود ادامه داد و نمونه‌های ارزشمندی هم به لحاظ فن ساخت و هم به لحاظ زیبایی‌شناسی به وجود آمد. دوره صفوی نیز نقطه عطفی در تاریخ ایران به شمار می‌رود. در این زمان هنرمندان سنتی جامعه صفوی، به خصوص هنرمندان فلزکار، نیز نشانه‌ها و نمادهای مذهب تشیع و هویت ملی و اسطوره‌ای و ایرانی را در آثار خود نمایان کردند و با هویت ملی و مذهبی خود نمادهایی را به وجود آوردند. در رویکرد به قفل ایرانی به مثابه یک هنر، آن چه گاه از نظرها دور مانده است ارتباط محتوای این هنر با جهان بالایی و اسطوره‌ای و به کارگیری عناصر نمادین در این حوزه است. جهان پیرامونی که تجلی آن را به بی‌واسطه‌ترین و مستقیم‌ترین وجه در هنر و اثر قفل‌ساز می‌بینیم. با توجه به مفاهیم و تعاریفی که در حوزه اسطوره ارائه می‌شود، دامنه کاربرد نماد، نشانه و اسطوره در تمامی حیطه‌های زندگی اجتماعی و انفرادی وارد شده است، مصداق این کاربرد را باید در ورود این عناصر به ادبیات، فلسفه، دین و مذهب، جامعه‌شناسی و هنر که در اینجا منظور ما هنر قفل‌سازی است، جست‌وجو کرد. بررسی ارتباط بین فرم قفل‌ها، اسطوره و نشانه‌شناسی و بهره‌گیری از نماد علاوه بر آن که غنای جایگاه نماد و نشانه را در اعصار متفاوت مشخص می‌سازد، هم‌چنین بر غنای معنوی و زیبایی ظاهری قفل‌های ایرانی افزوده و چهره می‌گشاید و عملکرد آن را روشن‌تر می‌نماید.

پرسش‌های پژوهش: پرسش اصلی پژوهش و مطرح درمورد این موضوع آن است که، نقش مایه‌های قفل‌های دوره صفویه از کجا اقتباس شده است؟ ویژگی‌های فرمی و مفهومی

نقوش به‌کاررفته در قفل‌های دوره صفویه چگونه است؟ و تا چه میزان با جنبه‌های اعتقادی دوره صفویه ارتباط دارد؟

روش پژوهش: هرچند تحقیقات بسیار زیادی د مورد قفل‌های دوره صفویه و نیز فرم‌شناسی قفل‌های این دوره انجام شده است، اما هیچ‌کدام به بررسی نماد و نشانه‌شناسی قفل‌های این دوره و ارتباط با عملکرد قفل‌ها در این دوره نپرداخته‌اند و از پرسش‌های پژوهش فوق‌درمی‌یابیم که با تمام تحقیقات انجام شده متفاوت است.

این پژوهش توصیفی-تحلیلی و به‌لحاظ ماهیت، تاریخی است. روش گردآوری نیز به‌صورت کتابخانه‌ای و با تکیه بر توصیف، تحلیل و استنتاج خواهد بود. در روش کتابخانه‌ای با استفاده از منابع مکتوب کتابخانه، اسناد، استفاده از مجموعه مقالات، استفاده از منابع اینترنتی، پایان‌نامه‌ها، عکاسی، بعد از بررسی دقیق از لحاظ فرم، مفهوم (نماد)، محتوا، تمامی قفل‌ها دسته‌بندی و سپس مورد بررسی قرار می‌گیرند.

پیشینه پژوهش

در زمینه قفل‌سازی دوره صفوی آثاری از پژوهشگران در این زمینه موجود است که در این قسمت تنها به مهم‌ترین آن می‌پردازیم؛ «هانس وولف» (۱۳۷۲)، در کتاب صنایع دستی کهن ایران به پیشینه هنر قفل‌سازی و به نحوه ساخت قفل اشاره نموده است؛ او نیز، قفل‌های ایران را از دیدگاه فنی به دو رده الف: قفل‌های ثابت درب (کلیدون خانه)، و ب: قفل آهنی تقسیم کرده و در ادامه هرکدام از زیرشاخه‌های قفل‌ها را نیز به اختصار توضیح داده است. «مولوی» (۱۳۸۰)، در کتاب اصناف و پیشه‌وران در عصر صفوی به جنس به‌کاررفته در اشیاء فلزی این دوره از قبیل: فولاد، برنج، مس و نقره اشاره دارد؛ او همچنین بر این تأکید دارد که در این دوره، مس بیشتر از فلزات دیگر مورد استفاده بوده و ظرافت در کار و استفاده از خط در تزئین ظروف در بیشتر آثار فلزی استفاده می‌شده است. «محمدتقی احسانی» (۱۳۸۲)، نیز کتاب هفت هزار سال هنر فلزکاری در ایران را با دوره صفویه به پایان رسانده است؛ او در این کتاب، اوج هنر قفل‌سازی را مربوط به دوره صفوی می‌داند. «تناولی:» (۱۳۸۶)، در کتاب قفل‌های ایران نمونه‌هایی از قفل‌های مختلف ایرانی را ارائه نموده است؛ کتاب مذکور، از منابع تصویری مورد استفاده در این پژوهش نیز است. «ابوالقاسم صدر» (۱۳۸۶)، در کتاب خود دایرةالمعارف هنرهای صنایع دستی و حرف مربوط به آن، قفل‌سازی را یکی از هنرهای قدیمی می‌داند که از سده ششم میلادی (قرن یک هجری قمری) در ایران رواج داشته است. «ملکوتی‌خواه» (۱۳۹۱)، در کتاب قفل و رمز، قفل‌ها را براساس کارکرد امروزی به انواع مختلفی تقسیم‌بندی نموده و به نحوه کارکرد آن‌ها نیز پرداخته است. «ملکوتی‌خواه» (۱۳۹۲) در کتاب آشنایی با انواع قفل به مراکز متعددی در ایران هم‌چون: تبریز، اردبیل، سراب، قزوین، چالستر، زنجان، سمنان، کاشان، شیراز، یزد، همدان، کرمانشاه، نجف‌آباد، کرمان، ورامین، تهران، مشهد و... اشاره می‌کند که به‌صورت کلی در قرن سوم و چهارم هجری قمری به تولید قفل‌های آویز مشغول بوده‌اند. در این زمینه نیز سه پایان‌نامه نگارش شده است؛ تحت عنوان «قفل‌های فلزی در ایران، کارکرد دیروز، قابلیت امروز» از «راحیل موسوی» (۱۳۹۵)، «بررسی فرم قفل‌های دوره صفوی و ساخت آثار سرامیکی معاصر با الهام از آن» از «احد صادقی‌پور» (۱۳۹۰)، «فرم‌شناسی قفل‌های فلزی عصر صفوی به‌منظور هویت بخشی به طراحی یراق‌آلات امروزی» از «فاطمه سادات آل‌علی» (۱۳۹۵)، در این منابع ارزشمند فوق‌الذکر اگرچه به قفل‌سازی دوره صفوی پرداخته شده است، اما به‌صورت تخصصی به ارتباط نقوش و جنبه عملکردی قفل‌ها در این دوره پرداخته نشده و متأسفانه مغفول مانده است؛ که این امر به خودی خود ضرورت انجام پژوهش را نشان می‌دهد.

قفل‌سازی در دوره صفویه

سنت قفل‌سازی در ایران پس از اسلام ادامه سنت دوره تاریخی ایران بوده است. در این دوره نیز قفل‌ها علاوه بر جنبه کاربردی جنبه نمادین نیز داشته‌اند. جنبه نمادین براساس دیدگاه مذهبی دوران اسلامی شکل گرفته و اوج آن را می‌توان در دوره صفوی مشاهده نمود؛ بنابراین عصر صفوی دوره تحولات گسترده قفل‌سازی است، چراکه در این دوره مراودات ایران با سیاحان غربی که عامل اصلی در مبادلات کالا بوده‌اند، گسترش می‌یابد. در این دوره، شناخت هویت قفل‌ها به مراتب ساده‌تر است؛ یکی به دلیل تداوم سنت و دیگری محل به دست آوردن آن‌ها. قفل‌سازی در دوره صفوی ادامه سنت‌های پیشین به صورت ثابت و متحرک بوده است و جنس آن‌ها از فولاد، برنجی و فلزات گران بها هم چون نقره و طلا است (صادقی پور، ۱۳۹۰: ۲۱). هنر قفل‌سازی، به ویژه ساخت قفل‌های فولادی دوره صفوی تحولی عظیم در این صنعت ایجاد نمود و استاد «صنایع» آن را به جهانیان معرفی کرد و باعث شناخت و گسترش آن در شهرهای مختلف شد (سادات آل علی، ۱۳۹۵: ۳۳). لازم به ذکر است که در این دوره، قفل‌هایی با نقش شیر و قفل‌های مخصوص حرمین به دلیل دیدگاه مذهبی شیعی گسترش یافت (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۴).

دسته‌بندی قفل‌ها براساس نقوش

اصولاً هنر ایرانی بر تزئینات مبتنی است و ایرانیان هنرهای مختلف را در آثار بدیع خود به یک‌دیگر پیوند می‌دادند. بدین گونه هر هنر مکمل و متممی برای هنر دیگر بود. درحقیقت موضوع نگارگری و شاعری و مرصع‌کاری بر روی آثار هنری صفوی، امر واحدی به شمار می‌رفت. به کلامی دیگر، شاعر، نقاش، قلم‌زن و فلزکار هر کدام نکاتی از الهامات خود را در خلق هنر، به یک‌دیگر القا می‌کردند (حیدرآبادیان و عباسی فرد، ۱۳۸۸: ۱۱۹).

«کلاگ» و «گلدک» درباره هنر تزئین ایرانیان چنین می‌گویند: شیوه ایرانیان از دیرباز آن بوده است که ابزارهای خود را نه تنها به تناسب با مقاصد عملی خویش می‌ساختند، بلکه آن‌ها را تا اندازه ممکن، زیبا و فاخر می‌نمودند. هیچ‌گاه نمی‌گذاشتند که تزئین از کارایی و سودبخشی یک ابزار بکاهد و از این رو هنرمندان می‌کوشیدند تا از امکانات فلز و مقتضیات شکل هر ابزار، حداکثر بهره را ببرند (کلاگ و هیراموتو گلدک، ۱۳۵۵: ۱۵۱)؛ هم‌چنین تزئین که یکی از بارزترین ممیزات هنر و معماری اسلامی ایران به شمار می‌رود، عبارت است از همان کاربرد آگاهانه نقوش و نقش مایه‌ها به منظور پیراستن و مزین ساختن سطوح بناها و اشیاء در جهت ایجاد تأثیرات عمیق زیبایی‌شناسانه در طرح‌ها (موسوی حجازی و انصاری، ۱۳۸۱: ۶۹)؛ بنابراین با در نظر گرفتن نوع کاربرد اشیاء و طبقه اجتماعی حامیان و هنرمندان آفریننده آن‌ها، نقش مایه‌ها زینت بخش رویه اشیاء فلزی به واقع روشنگر حقایق و واقعیت‌های موجود در جوامعی می‌باشند که این آثار در آن‌ها خلق شده‌اند. تزئین به چهار صورت: نقوش خوشنویسی (کتیبه)، نقوش گیاهی (اسلیمی)، نقوش هندسی و نقوش حیوانی متجلی می‌گردد (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۱).

۱- خوشنویسی (کتیبه)

کتیبه‌نویسی بر روی اشیاء فلزی، یکی از ارکان اصلی تزئینات به شمار می‌رود، کتیبه‌ها یکی از مهم‌ترین اجزای ثبت تاریخی در کنار نسخه‌های خطی، آثار فلزی ظروف، شمعدان‌ها و سکه‌ها هستند. آن‌ها نقش اساسی در آشکار کردن هویت، تاریخ ساخت، روش اداره، حامی و پشتیبان، وقف و... دارند (ملیکیان و شیروانی، ۱۳۸۵: ۲۸۱). ظرافت کار و استفاده از خط به عنوان تزئین از دیگر مشخصات فلزکاری عهد صفوی است و در بیشتر آثار فلزی این دوره اشعار فارسی و نام ائمه دیده می‌شود (تاج‌بخش، ۱۳۷۸: ۱۳۶). در میان هنرها، خوشنویسی را می‌توان مهم‌ترین نمونه تجلی روح

اسلامی به‌شمار آورد (افروغ و نوروزی طلب، ۱۳۸۹: ۱۷). «موسوی حجازی» معتقد است: در این دوره هنر خوشنویسی در میان ایرانیان به کمال رسیده و از زیبایی و ظرافت و نیز موجی و پیچیدگی برخوردار می‌شود؛ به‌طوری‌که سبک به‌کار رفته در ظروف ایرانی حرکتی روان‌تر و نقش‌مایه‌هایی پرمایه‌تر را جلوه‌گر می‌سازد (موسوی حجازی و انصاری، ۱۳۸۱: ۶۹). در تصاویر (۱) و (۲) قفل‌ها از نوع قفل‌های همراه با قاب‌بندی برای ضریح می‌باشند. در (شکل ۱) دو طرف قفل، نقوش گل و برگ (اسلیمی) حک شده است که به حلقه‌هایی برجسته ختم می‌شود. یک طرف به‌صورت ممتد ادامه می‌یابد و سمت دیگر جدا شده است که عمل بازشدن قفل را انجام می‌دهد. بدنه قفل، به‌شکل مکعب‌مستطیل است. وجه پشت و روی قفل دارای دو قاب تزئینی حک شده و کتیبه‌هایی بدین شرح است: سمت رو، کتیبه بالا: «بتاریخ عمران آن گفت هاشم»؛ کتیبه پایین: «باین قفل بگشا مهمات جان را». سمت دیگر، کتیبه بالا: «جواد الحسینی باین قفل زرین»؛ کتیبه پایین: «شرافت به این قفل داد انس و جان را». روی وجه پایینی بدنه، شیاری جهت ورود کلید تعبیه شده است. روی این شیار تاجی مشبک با نقوش اسلیمی وجود دارد (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۷). در (شکل ۲) نیز تزئینات گیاهی اطراف بدنه قفل را پوشش داده است و رویه اصلی نیز کتیبه‌نویسی با خط خوش است؛ درواقع تزئینات قفل‌ها تلفیقی است از سه بخش نظام نوشتاری، نظام هندسی و نظام گیاهی.

شکل ۱ و ۲. نمایی از قفل طلای کتیبه‌دار (کریمی ۱۳۹۴: ۱۷؛ محل نگهداری، موزه آستان قدس.

Fig. 1 & 2. A view of a gold lock with an inscription (Karimi, 2015: 17); Place of storage, Astan Quds Museum.

هم‌چنین هنرمندان فلزکار توانستند با بهره‌گیری از سبک‌های متفاوت خطوط، عمدتاً خطوط نسخ، ثلث، نستعلیق و گاهی معقلی را در اشکال نمادین و آمیخته با آرایه‌های دیگر و یا به‌صورت مستقل در ترکیبی متناسب، برای سهولت بیان مقاصد خود به‌کار گیرند (شکل ۳)؛ بنابراین با بررسی برخی آثار فلزکاری دوره صفوی که در آن‌ها خوشنویسی جایگاه مهمی دارد، می‌توان علاوه بر یافتن نشانه‌هایی در مسیر تحول هنر خطاطی و خوشنویسی از لحاظ فرمی، ظاهری و رسم‌الخط، با محتوای کتیبه‌های آن‌ها آشنا شد و به نیت هنرمندان صنعتگر، خوشنویسان و واقفان و سایر افراد مرتبط پی‌برد. افزون بر این، آن‌چه اهمیت این بررسی‌ها را روشن می‌سازد، پی‌بردن به ارتباط میان نوع اشیاء و محتوای کتیبه‌ها و دوره تاریخی آن‌هاست (شکل ۴)، (زکی، ۱۳۲۰: ۱۲۷).

شایان ذکر است که تعداد آثار فلزی مزین به کتیبه‌نگاری آیات قرآنی محدود است. یکی از دلایل آن، تقدس آیات قرآن و ممنوعیت لمس آیات بدون وضو است و دیگر در کاربری خاص آثار جهت انجام مقاصد دینی و مذهبی معین بوده که هنرمند فلزکار ایرانی به تناسب و درمواقع خاص از آن‌ها بهره‌جسته است (ویلسون، ۱۳۷۷: ۷۸)؛ هم‌چنین کتیبه‌نگاری آثار فلزی دارای محدودیت فضایی برای تزئین بوده است؛ به‌همین دلیل هنرمندان ایرانی نتوانسته‌اند آن‌طور که شایسته و بایسته است آیه‌های قرآنی را به‌طور کامل زینت‌بخش آثار هنری خود کنند و این فضای محدود باعث شده است، تنها به بخشی از آیه اکتفا نمایند (شریعت، ۱۳۸۷: ۵۳).

شکل ۳. راست: قفل‌های خوشنویسی شده، (تناولی ۱۳۸۶: ۱۰۷).

Fig. 3. calligraphy locks (Tanavoli, 2007: 107)

شکل ۴. چپ: نمایی از کتیبه‌های قفل آویز نقره‌ای کتیبه‌دار از نوع ضریح، (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۸)؛ محل نگه‌داری، موزه آستان قدس.

Fig. 4. A view of the inscriptions of the silver pendant lock with inscriptions of the zarih type, (Karimi, 2015: 18), Place of storage, Astan Quds Museum.

۲- نقوش اسلیمی

انتزاعی‌ترین و در عین حال لطیف‌ترین فرم حیات و زندگی، در گیاهان جاری است. بی‌دلیل نیست که این معنوی‌ترین شکل حیات و زندگی در اماکن مقدس دین اسلام اجازه حضور می‌یابد و به رشد و بالندگی خود ادامه می‌دهد (شکل ۵). حتی می‌توان پذیرفت که مهم‌ترین دسته از نقوش اسلامی چون هندسی اسلیمی و ختایی دارای خاستگاه گیاهی‌اند. گیاهان به سبب فرم پیکره و ساختار شکننده و ظریف‌شان و نیز زیبایی رنگ و تنوع شکلی‌شان همواره مورد توجه هنرمندان مسلمان بوده‌اند (شکل ۶). شاید این نقوش گیاهی، نمادی از مؤمنانی هستند که با جان و روحی تلطیف یافته سعی در رشد و تعالی معنوی دارند (همپارتیان، ۱۳۸۲: ۳۱۲).

اشکال بنیادین نقوش اسلیمی و ختایی که ریشه در هنر توانمند ساسانی دارند، براساس نقوش گلدار، گیاهی و حیوانی چون: برگ ساده قلبی‌شکل، برگ نخل یا نخلچه، نقش بال و درخت زندگی متحول گشته و به تدریج با بهره‌مندی از اصول هنری شرق، مانند تکرار موزون و تقارن به اوج کمال خود رسیده‌اند (شکل ۷).

شکل ۵. راست: نمونه تزئینات گیاهی بر روی قفل (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۵).

Fig. 5. Sample Plant motifs on the lock (Karimi, 2015: 15).

شکل ۶. وسط: نمونه تزئینات گیاهی بر روی قفل، (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۸) محل نگه‌داری، موزه آستان قدس.

Fig. 6. Sample Plant motifs on the lock (Karimi, 2015: 18), Place of storage, Astan Quds Museum.

شکل ۷. چپ: نمونه تزئینات گیاهی بر روی قفل آویز فولادی، (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۵)، محل نگه‌داری، موزه آستان قدس رضوی.

Fig. 7. A sample of plant decorations on a steel padlock (Karimi, 2015: 15), Place of storage, Astan Quds Museum.

در اشکال بالا، قفل‌های آویز فولادی با نقوش اسلیمی از نوع قفل ضریح و سبک هندی به همراه کلید به چشم می‌خورد. نقوش اسلیمی به زیبایی تکرار شده است. استفاده از دو نوع حاشیه اطراف تزئینات اصلی وجود دارد؛ هم‌چنین قاب‌بندی مناسب اطراف تصویر (شکل ۷) به زیبایی اثر افزوده است.

هم‌چنین در (شکل ۸) مشاهده می‌نمایید که نقوش دارای مفاهیم نمادین و زیبایی‌شناسی، به‌ویژه در هنر اسلامی است و نقش اساسی و مهمی را در آرایه‌های اسلامی ایفا می‌کند (احسانی، ۱۳۶۸: ۱۸۸). در بررسی‌های به عمل آمده بر روی انواع قفل‌ها، قفل‌های شاه‌عباسی دارای نقوش گیاهی هستند (شکل ۹)، (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۰۴). این قفل از حیث شکل و تزئینات شبیه به قفل‌های عثمانی است و از خط ثلث برای کتیبه‌نویسی آن استفاده شده است. برخی از این قفل‌ها ممکن است پیش از زمان شاه‌عباس ساخته شده باشند. روی این قفل‌ها نقوش اسلیمی و ختایی دوره صفوی قلم‌زنی شده؛ هم‌چنین بدنه خود آن‌ها نیز به شکل ترنج‌های آن زمان ساخته شده است. گروهی از این قفل‌ها دارای بدنه صاف و بی‌نقش است، اما به شکل ترنج و نیم‌ترنج ساخته شده‌اند (شکل ۱۰)، (همان: ۱۰۴).

شکل ۸. راست: قفل فولادی با نقوش گیاهی محل نگه‌داری: موزه آستان قدس.

Fig. 8. Steel lock with plant motifs, Place of storage, Astan Quds Museum.

شکل ۹. وسط: قفل فولادی با نقوش زرکوب گیاهی، محل نگه‌داری: موزه آستان قدس.

Fig. 9. Steel lock with goldbeater motifs plants, Place of storage, Astan Quds Museum

شکل ۱۰. چپ: قفل فولادی به شکل ترنج (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۰۴).

Fig. 10. Steel lock in the shape of Toranj (Tanavoli, 2007: 104).

۳- نقوش هندسی

هندسه در فرهنگ اسلامی جایگاه ویژه‌ای دارد و اصول آن در تمامی هنرهای تجسمی و صنایع دستی نمودار است. پیوستگی هندسه با مفاهیم نمادین کیهانی و فلسفی در بینش اسلامی، یکی از علل گسترش آن در جهان اسلام است (ویلسون، ۱۳۷۷: ۴۰).

تناولی در ضمن تعریف قفل‌های هندسی، اصطلاح قفل‌های هندسی را در مقابل قفل‌های تصویری به کار می‌برد؛ وی معتقد است انتخاب این اسم به دلیل شکل قفل‌هاست که به الهام از حیوانات و پرندگان نیست، بلکه ملهم از شکل‌های هندسی است (شکل ۱۱). برخلاف محدودیت حیوانات و یا دست‌کم محدودیت آن دسته از حیوانات مأنوس با قفل‌سازان، شکل‌های هندسی را حد و حساب نیست؛ به خصوص اگر این شکل‌ها با هم ترکیب شوند و یا ملهم از اشیاء روزانه و یا گیاهان باشند. اگر پایه هندسی را دایره، مربع و مثلث بگیریم و با الهام از آن‌ها بخواهیم قفل بسازیم، ما نیز قفل‌هایی شبیه توپ، چمدان و امثال آن‌ها می‌سازیم که قفل‌سازان ساخته‌اند

(شکل ۱۲). حال اگر این شکل‌ها را با هم ترکیب کنیم، ده‌ها شکل هندسی دیگر از آن‌ها بیرون می‌آوریم (شکل ۱۳). قفل‌سازان ایرانی حتی از این فراتر رفته و برای تنوع بیشتر کارشان از شکل‌های گیاهان و جانوران الهام گرفته‌اند و با تلقین شکل گل‌ها و گیاهان قفل‌های خود را غنی‌تر ساخته‌اند (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۰۲).

شکل ۱۱. راست: قفل‌های دایره‌ای (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۲۵).

Fig. 11. Circular lock (Tanavoli, 2007: 125).

شکل ۱۲. وسط: قفل‌های مستطیل چمدانی (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۲۸).

Fig. 12. Shaped luggage lock (Tanavoli, 2007: 128).

شکل ۱۳. چپ: قفل‌های نیم دایره‌ای، (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۲۶).

Fig. 13. Semicircular shaped locks (Tanavoli, 2007: 126).

گروه قفل‌های دل، در دسته قفل‌های هندسی قرار می‌گیرد (شکل ۱۴). دل‌شکل، یکی از بزرگ‌ترین گروه‌هاست؛ بدنه این قفل‌ها به شکل قلب است و در بالای آن دو زائده بزرگ شبیه دو گوش کار گذاشته شده است که عمل کمانه‌گیر را انجام می‌دهد. کمانه این دسته از قفل‌ها به نسبت کوچک است. برخی از قفل‌های چندکلیده نیز در این گروه هستند (همان: ۱۳۴).

شکل ۱۴. قفل‌های دل شکل (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۳۴).

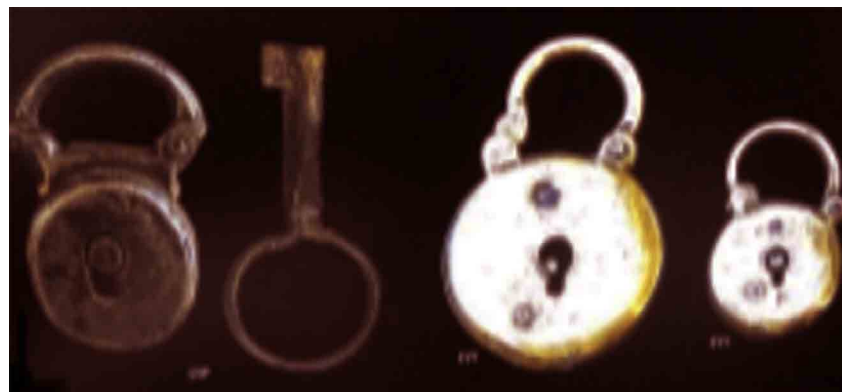
Fig. 14. Heart shaped lock (Tanavoli, 2007: 134).

نمادشناسی نقوش

۱- نمادشناسی نقوش هندسی (انتزاعی)

مجموعه‌ای از نقوش که برای ایجاد و ترکیب آن‌ها از قواعد و روابط هندسی استفاده می‌شود «نقوش هندسی» نام دارند (عنبری یزدی، ۱۳۹۵: ۲۰). تصور و ساختن نمونه جاودانه، یکی از آشکارترین تلاش‌های انسانی است که نخستین لحظات زندگی، مرگ و زوال را به چشم می‌دیده و همه مظاهر دنیا را در حال فروریختن می‌یافته است (بزرگ‌بیگدلی و همکاران، ۱۳۸۶: ۷۹)، و از همین رو به آفرینش و خلق می‌پرداخته و در این میان از نقوش هندسی نیز در اغلب شاخه‌های هنری استفاده می‌کرده است. نقوش هندسی از نیمه قرن چهارم هجری قمری همراه با نقوش اسلیمی زینت بخش محراب‌ها شد و نقش چلیپا در نقوش هندسی ظاهر گشت (ویلسون، ۱۳۷۷: ۸۳).

- دایره: دایره کامل‌ترین شکل هندسی است و در نمادگرایی تمام دوره‌های تاریخی اهمیتی ویژه داشته است. این شکل تمامیت روان انسان را در جنبه‌های مختلف، از جمله رابطه میان انسان و طبیعت بیان می‌کند. دایره علاوه بر مفهوم کمال، نمادی از خلق جهان و نیز مفهوم زمان است. دایره، نمادی از حرکت پیوسته و مدور آسمان است و با الوهیت نیز در ارتباط است. دایره، نماد تغییرات زمینی و هم‌چنین نماد روح است. دایره، مبین عالم کبیر است (افروغ، ۱۳۸۹: ۲۷). می‌توان گفت دایره از آن‌رو که فاقد آغاز و پایان و فراز و فرود است، نوعی کمال اولیه و تمامیت و کلیت را القا می‌کند (کوپر، ۱۳۷۹: ۱۴۰-۱۴۱). در اسلام، دایره نشانه‌ای است که بیان‌گر جلال خداوندی و معنایی آسمانی هستند؛ چنان‌که مساجد اسلامی که تالاری است چهارگوش با گنبدی بر روی آن، هم‌چنین، قبله مسلمانان که عبارت است از مکعب عظیمی از سنگ سیاه در مرکز صحن دایره سفید، مجسم‌کننده دوگانگی زمین و آسمان است (دوبوکور، ۱۳۷۶: ۱۰۴). در این میان، مجموعه‌ای از قفل‌های دوره صفوی نیز دایره‌مانند هستند و صنعت‌گران از این فرم در اندازه‌های مختلف برای ساخت بدنه اصلی قفل استفاده بسیار نموده‌اند؛ هم‌چنین قسمت بالای برخی کلیدها نیز دایره‌ای شکل ساخته شده‌اند (شکل ۱۵). یکی از ویژگی‌های مهم هر نمادی شناور بودن آن است. نماد دایره نیز از این قاعده مستثنی نیست، به همین سبب نمی‌توان آن را درمورد یا جنبه خاصی بررسی کرد. به این ترتیب، نماد شناور دایره، گاهی تجلی قداست می‌گردد و گاهی آفرینش کیهانی را تکرار می‌کند. گاهی مفهوم بی‌نهایت را نشان می‌دهد و گاهی نیز با فلز و سنگ گره می‌خورد (بزرگ‌بیگدلی و همکاران، ۱۳۸۶: ۸۱-۸۰).

شکل ۱۵. قفل‌های دایره‌ای (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۲۵).

Fig. 15. Circular locks (Tanavoli, 2007: 125).

- نقش مربع و مستطیل: مربع یکی از اشکال هندسی است که غالباً در زبان نمادهای سراسر جهان به کار می‌روند. مربع یکی از چهار نماد اصلی است و سه نماد دیگر عبارتند از: مرکز، دایره و صلیب. مربع نماد زمین است در مقابل آسمان و در سطحی دیگر نماد زمین و آسمان در مقابل خلق ناشده و خالق است. بسیاری از مکان‌های مقدس به شکل چهارگوش هستند؛ از جمله مذبح، محراب‌ها، معابد، شهرها و... (شوالیه و گریبان، ۱۳۸۷: ۱۸۰-۱۷۹). در تفکر اسلامی، مربع نشان‌گر قلب است که به روی چهار عامل مؤثر باز است. الوهیت، فرشته، انسان و شیطان (هال، ۱۳۸۰: ۲۸۸)؛ هم‌چنین مربع در عرفان ایرانی شکل زمینی شناخته می‌شود و با تلاش هنرمند سنتی با ایجاد حرکت در آن یا پدیداری یک نقطه فعال درون چرخش (شکل چلیپایی) در مرکز مربع سعی در، ازمیان برداشتن کیفیت خنثی و زمینی خود دارد (کمالی دولت‌آبادی، ۱۳۹۶: ۱۱۶). مستطیل نیز معنایی چون مربع دارد. قفل‌های چمدانی شکل، قفل‌های چهارگوش (مربع و مستطیل) در ردیف قفل‌های هندسی و انتزاعی قرار می‌گیرند (شکل‌های ۱۶ و ۱۷).

شکل ۱۶. راست: قفل‌های مستطیل چمدانی، (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۲۸).

Fig. 16. Rectangular luggage lock (Tanavoli, 2007: 128).

شکل ۱۷. چپ: قفل‌های چهار گوشه، (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۲۷).

Fig. 17. Four corner lock (Tanavoli, 2007: 127).

- مثلث: مادپردازی سه‌گوش با عدد سه سهیم است که نشانگر آغاز، میانه و پایان است. در برخی از فرهنگ‌ها از بابلی‌ها و مصریان باستان تا مسیحیان جدید و هندوان، سه‌گوش با سه خداوند ارتباط دارد؛ هم‌چنین نمادی از سه‌گانه‌های دیگری نظیر: جسم، روح و روان، یا مرد، زن و بچه است (انصاری و بشیرپور، ۱۳۹۴: ۲۸۶). مثلث، نماد هماهنگی و تناسب است (شکل ۱۴) و گاهی مفهوم زمین را می‌رساند؛ اگر رأس مثلث به طرف بالا باشد نمادی از آتش و جنس مذکر است و اگر رأس مثلث به طرف پایین باشد، نماد آب و جنس مؤنث است. مثلث مفهوم باروری و زهدان را نیز می‌رساند و نمادی برای این مفاهیم است. در اساطیر ایرانی مثلث نماد آناهیتاست (افروغ، ۱۳۸۹: ۳۱). قفل‌های دل‌شکل درواقع جزو گروه قفل‌های هندسی قرار می‌گیرند که فرم خود را وام‌دار شکل مثلث است. این قفل‌ها گاه در ساده‌ترین شکل و گاه همراه با تزئیناتی بسیار محدود ساخته شده‌اند.

۲- نمادشناسی نقوش گیاهی

انسان نخستین بر این باور بوده است که اجداد اولیه انسان و گیاه یکی بوده است. این اعتقاد در ترسیم شجره‌نامه‌ها نیز به چشم می‌خورد. دودمان آدمی مانند درختی رشد می‌کند و شاخه می‌دهد و فرزندی، میوه زندگی انسان است. دانه نیز به مثابه نطفه آدمی است که می‌روید و نسل گیاه را بقا می‌بخشد (بهار، ۱۳۸۱: ۵۰). گیاهان با مادر زمین و دوره زندگی ارتباط دارند. بسیاری به

خدایان حاصل‌خیزی منسوب هستند و شیرۀ گیاه نشان‌دهندۀ آب‌های حاصل‌خیزکننده و مادر بودن است (افروغ، ۱۳۸۹: ۳۱).

شکل ۱۸. قفل‌های دل شکل (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۳۴).

Fig. 18. Heart shaped lock (Tanavoli, 2007: 134)

درمیان مسلمانان، به‌خصوص ایرانیان نیز اهمیت ویژه گیاهان در مکان‌های مذهبی به‌چشم می‌خورد؛ مانند نقش‌های درون مسجد و نیز احترام بسیاری که ایرانیان قدیم به درختان گذاشته و گاهی تا سر حد پرستش درختان را دوست داشتند. حرمت یافتن بعضی از درختان همیشه‌سبز یا درختان کهن در ایران به‌دلیل هم‌جواری آن‌ها با امام‌زاده‌ها و پیران مقدس نیز نشانه‌ای از تقدس نباتات در باورهای ایرانی است. حتی می‌توان پذیرفت که مهم‌ترین دسته از نقوش اسلامی، چون هندسی اسلیمی و ختایی دارای خاستگاه گیاهی‌اند (همپارتیان، ۱۳۸۲: ۳۱۲). در (شکل ۱۹)، نقش ختایی، ساقۀ گلی است که به‌صورتی موزون در سراسر سطح گسترده شده است و به‌ابتکار هنرمند، برگ و غنچه نیز به آن اضافه شده است و این نقوش به زیبایی اثر افزوده است. ختایی‌ها به‌دلیل حرکت ساقه‌ها و انواع گل‌ها و غنچه‌ها و برگ‌هایی که دارند توسط هنرمندان ایرانی در صنایع مختلفی استفاده شده و دارای تنوع است.

شکل ۱۹. قفل با نقوش گیاهی ختای (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۰۷).

Fig. 19. Lock with Khatai plant motifs (Tanavoli, 2007: 107).

شکل ۲۰. نقش گیاهی لوتوس در گچ‌بری کاخ چال‌ترخان، موزه بوستون (مبینی و شافعی، ۱۳۹۴: ۵۴).

Fig. 20. Lotus plant form in the stucco of Tochal Tarkhan Palace, Boston Museum (Mobini & Shafei, 2015: 54).

در (شکل ۲۲) تلفیق نقوش اسلیمی و ختایی به چشم می‌خورد. خطوط اسلیمی و سراسلیمی که تجریدی و انتزاعی است در بدنه اصلی قفل وجود دارد که به عبارتی نمودار طرح درخت و یا ساقه‌ها و شاخه‌های آن است و به‌طور پیوسته و پیچیده تکرار شده و القاکننده هماهنگی است و فرم آن به مثلث و دل شباهت دارد. قسمت بالای بدنه اصلی که با خطی از قسمت پایین جدا شده، گل پنج‌پر که شباهت زیادی به نیلوفر یا لوتوس دارد، تکرار شده و قسمت اول بدنه یا حاشه تزئینی و دسته قفل نیز نقوش ختایی با هماهنگی و نظم تکرار شده است.

لازم به ذکر است که «گل نیلوفر» (تیفلر، نیلپر، نیلوپر، نیلوپرک، و نیلوفل) یا پیچک و یا لوتوس (لوتوس، لوطوس)، (شکل ۲۱) نام همگانی یک گروه از گل‌ها و گیاهانی است که در فارسی «گل آبراد» یا «گل زندگی و آفرینش» و یا «نیلوفر آبی» نامیده می‌شوند. ویژگی‌های ریختی این گل هم‌چنین به مقدار زیادی گل معروف «شاه‌عباس» را در ذهن تداعی می‌کند که در زمان حکومت صفویان و در زمان اقتدار «شاه‌عباس کبیر» به این نام معروف شد (احمدیان و رشه، ۱۳۹۴: ۴).

شکل ۲۱. راست: نقش برگ‌های کنگری نیلوفر آبی (لوتوس) و برگ کنگر (آکانتوس)، (مبینی و شافعی،

۱۳۹۴: ۵۴).

Fig. 21. The shape of artichoke leaves (lotus) and artichoke leaf (Acantus), (Mobini & Shafei, 2015: 54).

۲۲. چپ: نمونه تزئینات گیاهی بر روی قفل (کریمی، ۱۳۹۴: ۱۵).

Fig. 22. Plant motif on the lock (Karimi, 2015: 15).

در (شکل ۲۳)، سراسر بدنه اصلی از چرخش‌های بسیار زیبای اسلیمی است، همراه با گل پنج‌پر، سر اسلیم و غنچه و برگ نیز به چشم می‌خورد و قاب‌بندی نقوش نیز با خط مشخص شده است. اسلیمی‌ها شکل‌های انتزاعی، تجریدی و ساده‌شده‌ای شبیه به برگ‌های گیاه تاک یا نخل هستند که با ساقه‌هایی حلزونی و قوس‌های متناوب نیای خود را از نقش بال‌های فروهر هخامنشی و نقوش تزئینی برگ‌واره ساسانی (بشنین، گلک، پنجه و برگ) برگ‌چتری‌ها یافته‌اند. اسلیمی از دو جزو تصویری ترکیب یافته است.

شکل ۲۳. نمونه تزئینات گیاهی بر روی قفل آویز فولادی، محل نگه‌داری: موزه آستان قدس (کریمی

۱۳۹۴: ۱۵).

Fig. 23. Plant motif on a steel padlock, location: Astan Quds Museum (Karimi, 2015: 15).

- ساقه‌های درهم‌تنیده ختایی (برگ‌ها؛ بن‌مایه گیاهی): ساقه‌های درهم‌تنیده نمودار تفکر قاعده‌مند هندسی‌اند، درحالی‌که برگ‌ها وزن و هماهنگی ایجاد می‌کنند. در ترسیم اسلیمی کمتر از صورت واقعی گیاه تأثیر گرفته شده است. این نقش‌مایه از ترکیب صورت‌ها و اشکال مارپیچی به وجود آمده و بیشتر کیفیتی انتزاعی بر پایه یک شیوه خطی دارد که منطق را با توالی جان‌دار هماهنگی هم‌نهاد می‌کند (کمالی‌دولت‌آبادی، ۱۳۹۶: ۱۳۲)؛ هم‌چنین حرکت مارپیچ ساقه‌ها و برگ‌ها دم‌به‌دم یک‌دیگر را قطع می‌کند و از محل تقاطع آن‌ها و یا غنچه‌ها می‌روید، تار و پودی زنده در حیات ایجاد می‌کند که خود نشان از شجره طیبه‌ای دارد که اجزای آن در سفر عاشقانه هستند، خود می‌زاینند و خود می‌رویند و چون سفر هریک به غایت می‌رسد، باز از سر آغاز می‌کنند؛ از این‌روست که تزئینات نقوش اسلیمی برگرفته از فطرت پاک و ضمیر روشن و مفاهیم و معانی سنتی است و در جای‌جای تزئینی محیط‌زیستی پیرامون انسان مسلمان آینه تمام‌نمای حیات ازلی و ابدی و انتقال از دنیایی به دنیای دیگر دارد که مرگ و نیستی ابدی در پیشگاه الهی در آن جایی ندارد (گرامی‌نژاد، ۱۳۹۲: ۵۱).

رابطه نقش و کارکرد قفل‌ها در دوره صفوی

یکی از مهم‌ترین نکاتی که درباره قفل‌سازی دوران اسلامی می‌توان بیان داشت، رابطه نقش با عملکرد قفل است؛ چراکه با بررسی بر روی قفل‌ها و نقوش تجسم‌یافته بر آن می‌توان به چگونگی

شکل ۲۴. قفل فولادی با نقوش زرکوب گیاهی، محل نگهداری: موزه آستان‌قدس.

Fig. 24. Steel lock with goldbeater motifsfig plants, Place of storage, Astan Quds Museum.

عملکرد آن‌ها در این دوره پی‌برد. از آنجاکه پرداختن به تمامی نقوش به دلیل گستردگی خارج از حوصله بحث است، در نتیجه به مهم‌ترین آن‌ها می‌پردازیم.

- **نقوش انسانی:** قفل‌هایی که با نقوش انسانی همراه هستند نشان‌دهنده منطق البروج و قهرمانی بوده و کاربردی غیرمذهبی داشته‌اند به دلیل منع نقش انسان در اماکن مذهبی. البته لازم به ذکر است که اگر نقش انسان به صورت ترکیبی با موجودات تخیلی و به همراه دعا ترسیم شوند نقش طلسم‌گونه به خود می‌گیرد (شکل ۲۸)؛ چراکه ایجاد مخلوقات عجیب باعث ایجاد قدرت و تقویت روحی فرد دارنده طلسم می‌شود (ودایی، ۱۳۹۴: ۸۷).

- **کتیبه‌ها:** وجود نوشته و آیات قرآنی هم‌چون «وان یکاد» بر روی قفل‌ها به همراه اعداد، کارکردی طلسم‌گونه داشته‌اند (سادات آل علی، ۱۳۹۵: ۵۵)؛ در صورتی که وجود آیات قرآن بر روی قفل‌ها و قرارگیری آن در مکان‌های مذهبی نشان‌دهنده برآوردن حاجات و یا جلوگیری از حوادث ناگوار بوده و کارکردی مذهبی به خود می‌گیرند (شکل ۲۵ و ۲۶).

شکل ۲۵. راست: قفل با نقش اعدادی (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۴۰).

Fig 25. Lock with numbers on the body (Tanavoli, 2007: 140)

شکل ۲۶. چپ: قفل با نقش آیات قرآنی (تناولی، ۱۳۸۶: ۱۴۱).

Fig 26. Lock with Quranic verses (Tanavoli, 2007: 141).

- **نقوش هندسی و انتزاعی:** این نوع نقوش نیز رابطه مستقیم با کارکرد قفل‌ها داشته‌اند، هم‌چون تزئینات دایره‌ای که به قفل‌های «رمل» معروف بوده (شکل ۲۷) و برای بخت‌گشایی استفاده می‌شده‌اند (کریمی، ۱۳۹۴: ۲۴). در تعریف کلی «علم رمل» می‌توان گفت: «حروفی که براساس خط و نقطه شکل گرفته و مورد استفاده قرار می‌گیرد» (لیل‌نهری، ۱۳۸۸: ۶۹). در تعریف «دهخدا» نیز آمده است که اشکال شانزده‌گانه‌ای است که نتیجه آن استعمال از جهولات و احوال عالم است و هدف آن وقوف بر احوال عالم (دهخدا، ۱۳۷۷: ۱۸)؛ و یا قفل‌هایی به شکل دل که دارای دعا برای رفع مشکل بین زن و شوهر و یا برای بخت‌گشایی استفاده می‌شده است (شکل ۲۸)، (ودایی، ۱۳۹۴: ۵۸).

شکل ۲۷. قفل با نقش رمل (کریمی، ۱۳۹۴: ۲۱).

Fig 27. Remel lock (Katimi, 2015: 21)

شکل ۲۸. قفل دلی (ودایی، ۱۳۹۴: ۵۹).

Fig 28. Lock with Quranic verses (Vadaei, 2015: 59).

- **نقوش حیوانی:** در دوره صفوی نقوش حیوانی، از جمله: اسب، پلنگ، بز، شیر و... به چشم می‌خورد که پرکاربردترین آن نقش شیر است که برگرفته از دیدگاه مذهبی صفویان بوده است (شکل ۲۹). نقش شیر که نشان‌دهنده علاقه صفویان شیعه مذهب به حضرت علی (ع) بوده و کارکرد مذهبی و هم‌چنین سیاسی (گسترش دیدگاه اعتقادی شیعی) داشته و نمادی از قهرمانی و شجاعت است (سادات آل علی، ۱۳۹۵: ۵۱). قفل‌هایی که به شکل حیوان و یا دارای نقوش حیوانی بوده‌اند کاربرد محافظتی داشته‌اند.

از دیگر قفل‌های این دوره می‌توان به قفل‌هایی با نقش پرنده اشاره نمود که نماد آزادی و حرکت است (شکل ۲۹). در گذشته، زنان از ظلم و ستم شوهران خود به جادوگران مراجعه نموده و آن‌ها نیز قفل و یا تعویذهایی به شکل پرنده به همراه دعا به آن‌ها می‌دادند (همان: ۸۲).

در دوره صفوی اعتقاد به سحر، جادو و طلسم و حتی احکام نجومی در تمامی اقشار جامعه وجود داشته است؛ به گونه‌ای که حتی شاهان صفوی برای اخذ تصمیم به اسطرلاب و رمل رجوع می‌نمودند (بحرگردینکو و همکاران، ۱۳۹۷: ۷)؛ بنابراین دور از ذهن نیست که مردمان این دوره برای ایجاد طلسم و دعاها از قفل‌ها نیز استفاده می‌نمودند؛ بنابراین در دوره صفوی قفل‌ها علاوه بر جنبه زیبایی و کارکرد کاربردی (بستن و حفاظت اشیاء)، کارکرد مذهبی (برآورده شدن حاجات) و طلسم‌گونه (بخت‌گشایی، مهر و محبت و...) نیز داشته‌اند.

شکل ۲۹. راست: قفل شیر (تناولی، ۱۳۸۶: ۷۹).

Fig 29. Lock in the shape of a lion (Tanavoli, 2007: 79).

شکل ۳۰. چپ: قفل پرنده (تناولی، ۱۳۸۶: ۸۱).

Fig 30. Lock in the shape of a bird (Tanavoli, 2007: 81).

نتیجه‌گیری

استفاده از قفل براساس شواهد باستان‌شناسی از ۲۰۰۰ پ.م. مرسوم بوده است که نمونه آن را در چغازنبیل از نوع کلون‌دار می‌توان مشاهده کرد که نشان می‌دهد حفظ و حراست اشیاء و اموال با ایجاد وسیله‌ای به نام قفل در ایران از هزاران سال پیش مرسوم بوده است؛ اما با گذشت زمان و تغییر در صنعت و دیدگاه‌های فرهنگی، هنری و حتی مذهبی، نه تنها فرم و شکل قفل‌ها، بلکه کارکرد آن‌ها نیز تغییر یافت، که این امر را تنها با تحلیل نقوش و یا یافتن در مکان خود می‌توان بررسی و خوانش نمود. بر این اساس در این پژوهش تلاش گردید که به روش توصیفی-تحلیلی، فرم‌ها و نقوش تجسم‌یافته بر قفل‌های دوره صفوی بررسی و به پرسش‌های مطرح‌شده در پژوهش پاسخ داده شود؛ بنابراین می‌توان اذعان داشت که فرم و حتی اکثر نقوش قفل‌های دوره صفوی ادامه سنت دوران تاریخی، به‌ویژه ساسانیان بوده است که در طول دوران اسلامی گاهی با اندکی تغییر در طراحی، مجدداً رواج یافته است؛ هم‌چنین در دوره صفوی دو تغییر گسترده در دیدگاه مذهبی و جهان‌بینی ایجاد شد که تأثیر به‌سزایی در نقوش و عملکرد قفل‌های این دوره ایجاد کرد: یکی گسترش مذهب شیعه و دیگری اعتقاد بیش از پیش به خرافات، سحر و جادو. لازم به ذکر است که اعتقاد به سحر و جادو تنها مختص دوره صفوی نبوده و قبل و بعد از دوره صفوی نیز وجود داشته است، اما در این دوره به شدت رواج یافت. با توجه به آن‌چه بیان گردید می‌توان اذعان داشت که در دوره صفوی به دلیل نگاه مذهبی شیعه و توجه به زبان فارسی، خطوط نسخ و نستعلیق گسترش یافت. متن‌ها و کتیبه‌های به‌دست‌آمده بر روی قفل‌ها به صورت اشعار، آیات قرآنی و یا دعا‌های طلسم‌گونه بوده است؛ هم‌چنین نقش شیر به دلیل آن‌که نمادی از قدرت و شجاعت حضرت علی علیه السلام است، بیشتر از سایر نقوش حیوانی استفاده می‌شده است. در زمینه تحلیل نقوش و عملکرد قفل‌ها در دوره صفوی نیز می‌توان گفت فرم و نقش تجسم‌شده بر روی قفل‌ها رابطه مستقیمی با کارکرد قفل‌ها در این دوره داشته است؛ به‌طورمثال، قفل‌هایی با نقش رمل، اعداد، نقش انسان-ترکیبی، نقش پرنده و دل جنبه دعاگونه و طلسم‌مانند داشته‌اند، هم‌چون: بخت‌گشایی، دعای مهر و محبت، دعای بارداری و غیره. از دیگر کارکردهای قفل در این دوره، قفل‌هایی با جنبه مذهبی هستند، هم‌چون قفل‌هایی که در حرم مطهر امام رضا علیه السلام و یا در دیگر جاهای متبرکه به‌دست آمده است و بیشتر نقش اجابت دعا در بارگاه الهی داشته‌اند. آخرین کارکرد قفل‌ها که در تمامی دوره‌ها متداول و مرسوم بوده، کارکرد کاربردی، یعنی بستن و حفاظت از اشیاء و اموال است و نقوش تجسم‌یافته بر روی این گونه قفل‌ها بسیار متنوع است؛ بنابراین

خوانش نقوش و نمادهای تجسم‌یافته که یکی از مهم‌ترین ارکان هنر دوران اسلامی است، نه تنها جنبه فرمی و زیبایی‌شناسی آن را بیان می‌دارد، بلکه حقایق و واقعیت‌های یک جامعه که این نقوش در آن خلق شده است را نیز نشان می‌دهد؛ هم‌چون دیدگاه‌های مذهبی، اعتقادی و حتی سیاسی یک جامعه، چراکه نقش و نمادها ابتدا در صورخیال مردمان یک عصر که منطبق با بینش مذهبی و سیاسی همان دوره است، شکل گرفته و سپس تجسم‌یافته و به‌کار گرفته می‌شوند.

کتابنامه

- قرآن کریم.
- احسانی، محمدتقی، (۱۳۶۸). هفت هزار سال هنر فلزکاری در ایران. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی.
- احمدیان، محمد؛ و رشه، صمد، (۱۳۹۴). «بررسی تطبیقی گیاهی و حیوانی مشترک هخامنشی و صفوی». مجموعه مقالات اولین کنفرانس سالانه پژوهش‌های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری.
- افروغ، محمد، (۱۳۸۹). نماد و نشانه‌شناسی در فرش ایران. تهران: مؤسسه انتشاراتی جمال هنر.
- افروغ، محمد؛ و نوروزی‌طلب، علیرضا، (۱۳۸۹). «مفاهیم مذهبی در هنر عصر صفوی (قالی‌بافی، خوشنویسی و نگارگری با نگاهی تاریخی)». نامه پژوهش فرهنگی، ۱۱ (۱۰): ۴۹-۷.
- انصاری، معصومه؛ و بشیرپور، حبیب، (۱۳۹۴). دایرةالمعارف مصور نمادها و نشانه‌ها. تهران: نشر شایان.
- بحرگردنیکو، ملیحه؛ ساداتی، ناصر؛ و کریمی پورپور، محمدعلی، (۱۳۹۷). «بررسی عناصر نوشتاری در طلسم‌های ایرانی در دوره صفویه و تأثیر آن در تایپوگرافی معاصر». همایش ملی جلوه‌های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ - علوم و اسناد: ۱-۱۹.
- بزرگ بیگدلی، سعید؛ اکبری‌گندمانی، هیبت‌الله؛ محمدی‌کله‌سر، علیرضا، (۱۳۸۶). «نمادهای جاودانگی: تحلیل و بررسی نماد دایره در متون دینی و اساطیری». پژوهش‌های ادب عرفانی، ۱: ۷۹-۹۷.
- بهار، مهرداد، (۱۳۸۱). از اسطوره تا تاریخ. گردآوری: ابوالقاسم اسماعیل پور، چاپ سوم، تهران: نشر چشمه.
- تاج‌بخش، احد، (۱۳۷۸). هنر و صنعت ادبیات و علوم سازمان‌ها. شیراز: انتشارات نوید شیراز.
- تناولی، پرویز، (۱۳۸۶). قفل‌های ایران. تهران: انتشارات بن‌گاه.
- حیدرآبادیان، شهرام؛ و عباسی‌فرد، فرناز، (۱۳۸۸). هنر فلز کاری اسلامی. تهران: سبحان نور.
- دوبوکور، مونیکی، (۱۳۷۶). رمزهای زنده جان. ترجمه جلال ستاری، چاپ دوم، تهران: نشر مرکز.
- دهخدا، علی‌اکبر، (۱۳۷۷). لغت‌نامه. تهران: سازمان لغت‌نامه.
- زکی، محمدحسن، (۱۳۲۰). صنایع ایران بعد از اسلام. ترجمه محمدعلی خلیلی، تهران: چاپخانه اقبال.
- سادات آل‌علی، فاطمه، (۱۳۹۵). «فرم‌شناسی قفل‌های فلزی عصر صفوی به منظور هویت‌بخشی به طراحی یراق‌آلات امروزی». پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان (منتشرنشده).
- شریعت، زهرا، (۱۳۸۷). «خط نگاره‌های قرآنی در قالی‌بافی و فلزکاری دوره صفویه». مجله کتاب ماه هنر، ۱۲۰: ۴۴-۵۵.

- شوالیه، ژان؛ و گربران، آلن، (۱۳۸۷). فرهنگ نمادها. ترجمه سودابه فضایی، جلد پنجم، تهران: انتشارات جیحون.
- صادقی پور، احد، (۱۳۹۰). «بررسی فرم قفل‌های دوره صفوی و ساخت آثار سرامیکی معاصر با الهام از آن». پایان‌نامه کارشناسی ارشد صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان (منتشر نشده).
- صدر، ابوالقاسم، (۱۳۸۶). دایرةالمعارف هنرهای صنایع دستی و حرف مربوط به آن. تهران: سیمای دانش.
- عبری یزدی، فائزه، (۱۳۹۵). هندسه نقوش ۱. تهران: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی ایران.
- کریمی، حمیدرضا، (۱۳۹۴). «بررسی قفل‌های موجود در موزه آستان قدس رضوی». فصلنامه آستان هنر (هنرنامه آستان قدس رضوی)، ۱۴ و ۱۵: ۲۵-۸.
- کلاگ، جی، و هیراموتو گلدک، سومی، (۱۳۵۵). سیری در صنایع دستی ایران. ترجمه علاء فیروز، تهران: بانک ملی.
- کمالی دولت‌آبادی، رسول، (۱۳۹۶). بازخوانی عرفانی مبانی هنرهای تجسمی. تهران: انتشارات سوره مهر.
- کوپر، جی سی، (۱۳۷۹). فرهنگ مصور نمادهای سنتی. ترجمه ملیحه کرباسیان، تهران: فرشاد.
- گرمی نژاد، ابوالقاسم، (۱۳۹۲). گچبری. تهران: نشر اتحاد. چاپ چهارم.
- لیل نهاری، طیب، (۱۳۸۸). «نمود بصری انرژی حروف فارسی». هنرهای زیبا - هنرهای تجسمی، ۳۸: ۵۲-۶۹.
- مبینی، مهتاب؛ و شافعی، آزاده، (۱۳۹۴). «نقش گیاهان اساطیری و مقدس در هنر ساسانی (با تأکید بر نقوش برجسته، فلزکاری و گچ بری)». جلوه هنر، ۱۴: ۶۴-۴۵.
- ملکوتی خواه، علی، (۱۳۹۱). قفل و رمز. تهران: مرکز آموزشی و پژوهشی شهید سپهبد صیاد شیرازی.
- ملکوتی خواه، علی، (۱۳۹۲). آشنایی با انواع قفل (نمونه کاربردی). تهران: مرکز آموزشی و پژوهشی شهید سپهبد صیاد شیرازی.
- ملیکیان، سورن؛ و شیروانی، اسدالله، (۱۳۸۵). «پژوهشی در پیوستگی فلزکاری در دوره صفوی». مجموعه مقالات اصفهان در مطالعات ایرانی، به‌کوشش: رناتا هولدر، ترجمه محمدتقی فرامرزی و سید داوود طباطبایی، تهران: انتشارات فرهنگستان هنر.
- موسوی حجازی، بهار؛ و انصاری، مجتبی، (۱۳۸۱). «تحلیل زیباشناسانه نقوش فلزکاری ایران (دوران اسلامی تا حمله مغول در هنر)». مجله مدرس هنر، ۱ (۲): ۸۶-۶۷.
- موسوی، راحیل، (۱۳۹۵). «قفل‌های فلزی در ایران، کارکرد دیروز، قابلیت امروز». پایان‌نامه کارشناسی ارشد هنرهای کاربردی، دانشگاه تهران، (منتشر نشده).
- مولوی، غلامرضا، (۱۳۸۰). «اصناف و پیشه‌وران در عصر صفوی». پایان‌نامه کارشناسی ارشد تاریخ، دانشگاه آزاد، واحد مشهد.
- ودایی، شادی، (۱۹۳۴). «بررسی نقوش تعویذها و طلسم‌ها از دوره صفوی تا پایان دوره قاجار». پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته تصویرسازی، دانشکده تجسمی، دانشگاه هنر، (منتشر نشده).
- وولف، هانس. ای، (۱۳۷۲). صنایع دستی کهن ایران. ترجمه سیروس ابراهیم‌زاده، تهران: آموزش انقلاب اسلامی.
- ویلسون، اوا، (۱۳۷۷). طرح‌های اسلامی. ترجمه محمدرضا ریاضی، تهران: انتشارات سمت.
- هال، جیمز، (۱۳۸۰). فرهنگ نگاره‌ای نمادها در هنر شرق و غرب، ترجمه رقیه بهزادی، تهران: فرهنگ معاصر.

- همپارتیان، تیرداد، (۱۳۸۲). «نقوش انسانی حیوانی و گیاهی سفالینه‌های نیشابور (قرون چهارم و پنجم هجری قمری)». پایان‌نامه کارشناسی ارشد پژوهش هنر، دانشگاه تربیت مدرس (منتشر نشده).

- یاور، حسین؛ منصوری، آیتا؛ و سلطانی، شریفه، (۱۳۹۰). آشنایی با هنرهای سنتی ایران. تهران: انتشارات آذر با همکاری انتشارات سیمای دانش.

- Afrough, M. & Nowrozi Talab, A., (2019). "Religious concepts in the Art of Safavid era Historical view (carpet weaving, calligraphy and painting)". *Culture Studies - Communication (former cultural research letter)*. 11 (10): 7-49.

- Afrough, M., (2010). *Symbols and semiotics in Iranian carpets*. Tehran: Jamale Honar.

- Ahmadian, M. & Rasha, S., (2014). "A comparative study of common Achaemenid and Safavid plant and animal motifs". *The first annual conference on architecture, urban planning and urban management research*: 1-15.

- Alebrahimi Dehkordi, S., (2017). "Studing the Role and Symbolic Meanings of Cypress Tree (sarv)" in Miniatures "Tahmasbi Shhname". *Bagh Nazar*, 13 (45): 105- 114.

- Al-Obeidi, S. O., (2011). *Metal works of the Mosul school in the Abbasid era*. Translate: Mohammad Afrogh-Masoud Ahmadi, Tehran: jamalhonar.

- Anbari Yazdi, F., (2016). *Pattern geometry book 1*. Tehran: Iran Textbook Publishing Company.

- Asghar Moqtadaei, A., (2014). *Recognizing and evaluating applied Islamic arts of Iran*. Tehran: Payam Noor university

- Azami, Z.; Sheikhol Hokamae, M. A. & Sheikhol hokamaei, Taher., (2014). "A Comparative Study of Stucco Design and plants Motifs in Ctesiphon Palace and Early Iranian Mosques (Mosque of Naïen Mosque of Ardestan, Mosque of Isfahan)". *Honar-HA- Ziba – Honar- HA- YE Tajassomi*, 18 (14): 15-24.

- Bahar, M., (2002). *From myth to history*. Editor: Abulqasem Ismailpour, Tehran: Cheshmeh.

- Bozor Bigdali, S.; Akbari Gandmani, H. A. & Mohammadi Kale Sar, A., (2016). "Symbols of immortality (analysis and investigation of circle symbol in religious and mythological texts)". *Research Journal of Persian Language and Literature*, 1: 79- 97.

- BruceMitford, M., (2014). *Illustrated encyclopedia of symbols and signs*. Translators: Masoumeh Ansari, Habib Bashirpour, Tehran: Sayan.

- Chevalier, J. & Gerbran, A., (2008). *Symbol Culture*. Translator: Sudaba Fazali, Vol 5, Tehran: Jeihoon.

- Chevalier, J. & Gerbran, Alain., (2006). *Symbol Culture*. Translator: Sudaba Fazali, Vol. 4, Tehran: Jeihoon.

- Connell, E., (2005). *Islamic art book*. Translate: Hoshang Taheri, Tehran: Toos.

- Cooper, J., (2000). *Illustrated culture of traditional symbols*. Translator: Maleeha Karbasia, Tehran: Farshad.

- De Beaucoeur, M., (1977). *Zindajan passwords*. Translator: Jalal Satari, Tehran: Center Publishing.
- Dehkhoda, A. A., (1955). *Dehkhoda dictionary*. Dictionary (Volume 11), Tehran, University of Tehran Printing and Publishing Institute, Rozeneh.
- Ebrahimi Naghani., H. & Yazdan Panah, S., (2017). "more challenging lock, construction method, aesthetics and pathology". *Ketabe Mah Honar*, 119: 84-91.
- Ehsani, M. T., (1989). *Seven thousand years of metalworking art in Iran*. Tehran: Scientific and cultural.
- Eliade, M., (2006). *Symbolism, sacred matter and arts*. Translator: Mani Salehi Allameh, Tehran: Nilofar.
- Emerald, H., (2003). *Comparative criticism of religions and mythology in Ferdowsi's Shahnameh*. Khamse Nizami & Logiq al-Tayr, Tehran: Zavar.
- Fazali, H., (2013). *Line Atlas: Research in Islamic Lines*. Tehran: Soroush.
- Foroghi, S., (2012). *Crafts and tourism*. Tehran: Charbagh.
- Garaminejad, A., (2013). *Plastering*. Tehran: Etehad.
- Glock, J. & Hiramoto Glock, S., (1976). *Satiety in Iran's handicrafts*. Translator: Yahya Zaka - Reza Alavi, Tehran: Bank Melli Publisher.
- Hall, J., (2001). *Pictorial dictionary of symbols in Eastern and Western art*. Translator: Rukia Behzadi, Tehran: Farhangmoaser.
- Hempartian, T., (2012). "Human, animal and plant motifs of Neishabur pottery (4th and 5th centuries AH)". Master's thesis, Supervisor: Dr. Mohammad Khazaei, Faculty of Arts, Tarbiat Modares University.
- Hyderabadian, S. & Abbasifard, F., (2009). *The art of Islamic metalwork*. Tehran: Subhan Noor.
- Ibn Abbasi, I. & Moqhtadaei, A. A., (2011). *Handicrafts and its evolution in Iran*. Tehran: Jamal Hanar
- Ismailpour, A., (1998). *Mythology, symbolic expression*. Tehran: Soroush.
- Kamali Dolatabadi, R., (2017). *He book of mystical reading of the basics of visual arts*. Tehran: Surah Mehr Publications
- Karimi, H. R., (2015). "Check The locks in the Astan Quds Razavi museum". *Astan River*, 14 & 15: 8-25
- Khademi Kulayi, M., (2017). "Vegetative symbolism from the perspective of mythological criticism in Persian poetry". *Literary review*, 1: 225- 246.
- Khairkhah Barzaki, S. & Vahidian, M., (2011). "Investigating the myth of the plant with the focus on the history of the Bal'ami". *Zibaiy shenasy Adabi*, 3 (9): 93-116.
- Khazaei, M. & Qasim Hosseini, M., (2018). "Decorative motifs in the petroglyphs of the Atabaki court of the holy Aстана of Hazrat Masoumeh (PBUH)". *The book of the month*, 128: 26-33
- Leila, M., (2014). "Plant symbols and codes in Ferdowsi's Shahnameh". *Baharestan Sokhon*, 28: 181-202.

- Malikian Shirvani, A., (2005). "A research on continuity in Safavid period metalwork". *Isfahan collection of articles in Iranian studies*, edited by: Renata Hold, translated by: Mohammad Taghi Faramarzi, Tehran: Farhangistan Art.
- Malkoutikhah, A., (2012). *A book about types of locks (practical examples)*. Tehran: Educational and Research Center of Martyr Lieutenant General Sayad Shirazi
- Mobini, M. & Shafei, A., (2016). "The role of mythological and Sacred Plants in Sassanid Art (With emphasis on relief, metalworking and stucco)". *Glory of Art*, 14: 45- 64.
- Mohammadzadeh, M.; Fazel, A. & Samani, H., (2014). "Symmetry, Beauty and Hidden Geometry in Aghkand's Pottery Patterns". *Negarineh Islamic Art*, 1: 50-58.
- Moin, M., (1985). *Certain Persian culture*. Volume 2, Tehran: Amirkabir.
- Molavi, Gh., (2010). "Tradesmen and Craftsmen in the Safavid Era". Supervisor: Dr. Abbas Ali Tafzali, Master's Thesis, Mashhad Branch Azad University.
- Mousavi Hijazi, B. & Ansari, M., (2011). "Aesthetic analysis of decoration in Iranian metalwork art (Islamic period until the Mongol invasion)". *The Modares Semiannual Art*, No. 2: 67-86
- Mousavi, R., (2016). "Metal locks in Iran, yesterday's function, today's possibility". Master's Thesis, Tehran University of Arts.
- Mousavinia, Z., (2009). "The circle of religious symbols in Mesopotamian civilizations Iran, Buddhism in India and China". *Ketab Mah Honar*, 131: 108-113.
- Nass, J. B., (1964). *The comprehensive history of religions*. Translator: Ali Asghar Hekmat, Scientific and Cultural.
- Omid, H., (2009). *Amid dictionary*. Tehran: Rahpub.
- Pourhosseini, Z., (2007). "Study of Iranian traditional locks". Bachelor's thesis, Semnan University, Semnan Faculty of Arts.
- Sadeghipour, A., (2011). "Investigating the form of Safavid period locks and making contemporary ceramic". Master's thesis of Handicrafts, Faculty of Visual Arts, Isfahan University.
- Sarikhani, M., (2014). "An Analytical Rresearch on the Flaunts of Quran Verses on Iranian Metallurgy During Safavid and Qajar era, According to the Metal Works of National Museum of Iran". *Archaeological Researches of Iran (Archaeological Journal)*, 3 (5): 158- 166.
- Satari, J., (1988). *Mysticism and sacred art*. Tehran: Nashre markaz
- Seyyed S, S. A., (2009). *Encyclopaedia of handicraft arts and related articles*. Tehran: Simayedanesht.
- Shariat, Z., (2008). "Qur'anic calligraphy in carpet weaving and metalwork during the Safavid period". *Ketab Mah Honar*, 120: 44-55
- Tajbakhsh, A., (1999). *Safavid history: Arts and crafts, literature and sciences, Organization*. Tehran: Navid Shiraz.
- Tanavoli, P., (2006). *Talisman: Traditional Iranian graphics*. Tehran: Ben Gah.

- Tanavoli, P., (2007). *Iranian Locks*. Tehran: Ben Gah.
- The Holy *Quran*.
- Tomsen, M. & Afshar Qochani, D., (2015). *Traditional pattern design workshop*. Tehran: Tebian Cultural and Information Institute.
- Wilson, E., (1998). *Islamic designs*. Translator: Mohammad Reza Math, Tehran: Samt
- Wulff, H., (2005). *Ancient handicrafts of Iran*. Translate: Cyrus Ebrahimzadeh, Tehran: Elmifarhangi.
- Yavar, H.; Mansouri, A. & Soltani, S., (2011). *Getting to know the traditional arts of Iran*. Tehran: Azar, Simai Danesh.
- Zaki, M. H., (1941). *History of Iranian Industries after Islam*. Translator: Mohammad Hassan Khalili, Tehran: Iqbal.